

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 109

(octubre de 2021)

“Es tanca un període, s'obre un de nou ...”

dossier:

Transició ecològica i economia «verda» ...

Un debat sobre la situació política, la “transició energètica” i “l’economia verda”

Publiquem en aquesta Carta Setmanal alguns extractes de les intervencions dels ponents de l'acte de presentació de la Verdad núm. 109, realitzat el passat 11 de novembre. Exposicions que no substitueixen, evidentment, la lectura d'aquesta publicació, sinó que es fan amb l'ànim de destimular-la.

Intervenció de Luis González

La Verdad 109 analitza la nova situació mundial oberta després de la retirada de les tropes USA de l'Afganistan i al paper que ocupen les crides a la unió “per salvar el planeta” i les propostes d’“economia verda”

Davant l'estreït del mercat mundial, l'imperialisme en crisi ha d'obrir nous mercats. L'anomenada “transició energètica” comportarà a escala mundial la liquidació de branques senceres de la indústria.

El SI d'abril del 2021 va situar l'eix dels nostres treballs en el combat contra el “consens” durant els primers mesos de la pandèmia. Volen repetir la mateixa operació amb la qüestió del clima. “Tots units contra el virus! Tots units pel clima!”, és la cerca desesperada d'una política de consens.

“La IV Internacional i les seves seccions -diu LV 109- no poden ignorar la combinació realitzada per ajudar a salvar el sistema mitjançant la il·lusió d'una utopia reaccionària de bé comú sota el capitalisme”.

S'acusa la humanitat de ser responsable dels desastres mediambientals. Però no és responsable la població mundial, sinó la minoria capitalista posseïdora dels grans mitjans de producció que no té cap preocupació pel benestar de la població ni pel del planeta.

El capital financer i els seus governs han comprès l'ús que poden fer de les legítimes preocupacions mediambientals de la població, per fer millor passar els acomiadaments i deslocalitzacions, les retallades salarials i el qüestionament dels acords col·lectius.

Al capital li importa un tou el planeta. Com li ha importat un tou la salut de la població: ¾ parts de la Humanitat sense vacunar per salvar el benefici de quatre multinacionals.

“Tercera revolució industrial”, “indústria 4.0”, “tercera revolució tecnològica”. Belles fórmules per anomenar una nova onada de destrucció de forces productives, amb la desaparició de milers de llocs de treball de la vella in-

dústria “carbonitzada”.

Només la resistència i la por a una explosió social generalitzada frenen aquests plans. Per això la necessitat d'aterroritzar la població i de totes les mesures lliberticides. I de lligar en curt els aparells sindicals, per mitjà de la concertació o el “diàleg social”, intentant fer dels sindicats la corretja de transmissió de la “transició energètica”, i dels plans de desmantellament industrial.

Els que s'oposin al neocorporativisme, per defensar la democràcia o perquè necessiten un veritable treball i un veritable salari per viure, serien gent que menysprea la naturalesa, obscurantistes i fins i tot perillous per al futur de la humanitat.

LV 109 explica en diversos articles les conseqüències mediambientals de l'extracció de metalls necessària per a l'economia verda, la implicació dels partits verds i de les ONG ecologistes, com Greenpeace, en els negocis de l'energia neta, així com l'especulació mafiosa unida a l'energia eòlica. En aquest sentit, cita exemples d'Itàlia, d'Alemanya, d'Espanya.

Segons el banc suís UBS, el desenvolupament al 100% del cotxe elèctric comportarà un augment del 1928% de la producció mundial de cobalt i del 2.898% de la producció de liti, “una missió impossible a no ser que es transformi a regions senceres en complexos miners amb un cost ambiental molt elevat”.

Investigadors de la universitat de Califòrnia van establir que només la industrialització d'un vehicle elèctric consumeix entre tres i quatre vegades més energia que la d'un vehicle convencional. Al final, l'impacte de carboni d'un vehicle clàssic és gairebé equivalent al d'un vehicle elèctric. Per a aquests investigadors, “els vehicles elèctrics poden ser tècnicament possibles, però la seva producció no serà mai sostenible des d'un punt de vista mediambiental”.

Intervenció d'Àngel Tubau

No podem analitzar l'ofensiva actual del capital financer i les seves institucions, la UE, l'FMI, l'OCDE, i els governs que apliquen les seves directives, des d'una perspectiva localista o nacional.

A l'anomenada Unió Europea, tots els països estan enfrontats als mateixos problemes. Els plans del capital es duen a terme amb una identitat i simultaneïtat aclaparadora. Els plans de reforma de les pensions són gairebé idèntics.

Però hem d'apuntar més amunt, avui els ca-

pitalismes europeus estan patint una ofensiva brutal per treure'ls del mercat mundial. La guerra comercial entre els USA i la Xina expulsa els capitalismes europeus.

I aquesta ofensiva pren una dimensió particularment actual, a la indústria de l'automòbil.

A Europa, d'Eslovàquia a Portugal, hi ha 12 milions de treballadors d'aquest sector. Els plans actuals impliquen acomiadar 4 milions.

Vegem la qüestió del cotxe elèctric. En una cadena global, si ho analitzem des del principi de la cadena, l'extracció dels metalls per a les bateries, el cotxe elèctric és tant pol·lucionant o més que el cotxe de combustió. Recordem les condicions de saqueig en què s'han arrencat els metalls rars al Congo, per exemple.

A més, la introducció del cotxe elèctric, no només implica acomiadaments, sinó acabar amb els drets socials i salarials actuals.

S'amaguen les condicions laborals que la xinesa GWM vol implantar a l'antiga Nissan. Compra les instal·lacions a baix preu, demana subvencions, no se sap quants treballadors i en quines condicions emprarà encara que s'ha filtrat que hi haurà una baixada salarial i no es complirà el conveni del metall. La desindustrialització comporta a més liquidar els drets socials.

I tot plegat els patrons ho fan en nom de l'ecologia, la sostenibilitat, la lluita contra el canvi climàtic...

Permeteu-me que parli d'un cas de cotxe elèctric.

El Dacia Spring (elèctric) es fabrica a Xina. Arriba a Europa, a França a bord dels enormes vaixells portacontenidors que naveguen amb el fuel de pitjor qualitat. Es munten les peces del motor elèctric a Caen (França). Després aquest motor es transporta per carretera a Turquia, on s'acobla per mitjans tèrmics. El bloc híbrid (elèctric i tèrmic) s'envia a Espanya per ser instal·lat als models Captur i Megane, de Renault, i una part es reexporta a França per carretera. Quan aquest cotxe “net” es posa a circular ja ha pol·lucionat mig planeta!

Així entén el capital el respecte al medi ambient: l'únic que el guia és la cerca del benefici, la realització de la plusvàlua. I, per amagar-ho, fa campanyes massives que, amb tot cinisme, parlen d'economia verda i sostenible!! En un mercat que s'estreny, busca nous productes per vendre, no pas perquè siguin socialment necessaris.

Podem confiar que el capital i els governs i

institucions al seu servei combatran les conseqüències del canvi climàtic?

Hem vist com han combatut la pandèmia, accelerant la privatització de la sanitat, deixant les dues tercers parts de la humanitat sense mitjans sanitaris, no només vacunes, tancant hospitals com a França, o acomiadant milers de sanitaris al nostre país, quan hi ha com a mínim un milió de malalts a llistes d'espera.

Aquesta és la llei del capital, però això no és inevitable, hi ha la resistència, la lluita de classes.

El problema és que a l'interior del moviment obrer a les organitzacions s'imposen des de la direcció polítiques d'acompanyament, de diàleg social, de consens amb mil justificacions. Citem Guy Rider, l'actual president de l'OIT, sindicalista britànic: "Cal un consens social perquè la transició energètica sigui socialment acceptable".

La nostra línia és la independència de classe. El primer que cal defensar és la classe obrera, els seus drets socials i democràtics, les normes d'higiene i seguretat. I la batalla que portem a les organitzacions és perquè compleixin el seu paper.

Per això, cal una força política organitzada. Estem preparant una Conferència Obrera Europea per ajudar a agrupar aquesta força. I per això hi ha la Quarta Internacional i les seccions que busquen l'acord i la lluita comuna amb totes les forces obreres i populars independents del capital que es guien per criteris de classe.

Intervenció de Xabier Arrizabalo

El nostre punt de partida són les legítimes aspiracions de les masses a una vida digna, d'acord amb les possibilitats que permet la productivitat del treball. Aquestes aspiracions xoquen amb les exigències de la rendibilitat capitalista, incompatible no ja amb millorar les condicions de vida de la majoria, sinó simplement preservar les conquerides històricament, gràcies a la lluita de la classe amb les seves organitzacions. Per tant, no es tracta d'una determinada gestió del capitalisme, sinó dels seus límits infranquejables, del que inevitablement implica la seva supervivència. Com explica Marx a El capital:

(...) la limitació específica de la producció capitalista, i el fet que aquesta no és de cap manera una forma absoluta per al desenvolupament de les forces productives i per a la generació de riquesa, sinó que, per contra, arribat a cert punt entra en col·lisió amb aquest desenvolupament. (...)

En aquest quadre s'ubica la retòrica de la transició ecològica i l'economia verda. Parlar de transició ecològica és reivindicar un atzucac. El pillatge i la destrucció dels recursos naturals no obeeix a una mala gestió del capitalisme, sinó al desplegament de les lleis que el regeixen.

Tota la propaganda de l'economia verda només obeeix a les necessitats del capital, que

hi veu la possibilitat d'un doble negoci. Negoci econòmic, per la massiva transferència de recursos que, sota l'eufemisme de "col·laboració públicoprivada", camufla l'aprofundiment en els processos de privatització. I negoci polític en desmobilitzar la classe treballadora que, en lloc de lluitar pels seus interessos, si acceptés el cimbell defensaria uns suposats interessos comuns que són, en realitat, els de la classe explotadora, ara dissimulats com "la lluita pel planeta". A això s'orienten els anomenats plans de reconstrucció, enèsima versió de la privatització de guanys i la socialització de pèrdues.

Davant d'això només cal situar les reivindicacions al lloc que els correspon, innegociable, com assenyalen els pensionistes en la seva emblemàtica consigna de "govern qui governi, les pensions es defensen". Una defensa sense condicions i per tant fins al final, perquè la satisfacció de les reivindicacions, incloent-hi la preservació dels recursos naturals, només serà possible amb una veritable transició: la transició socialista cap a una societat sana, la societat comunista basada en la propietat col·lectiva dels mitjans de producció, l'ús dels quals s'orienti al benestar de la població, no al negoci d'una minoria cada cop més reduïda. I el primer pas per això és inequívoc: organitzar-se per expropiar els expropiadors, per tant de manera independent de tot compromís amb totes i cadascuna de les seves institucions.

Els nostres compromisos ...

convoca **REUNIÓN ABIERTA**
18 Noviembre - Jueves - 19 h.

Tras el éxito del 16-0... ¿qué hacer?

- No cejar hasta ganar la auditoria.
Presenta: Jacek Ruci, portavoz de la Plataforma UNIGS
- Sindicalistas por la auditoria.
Presenta: Ferrnandez del Manifiesto www.160.org
- 22 Enero, Conferencia de trabajadores y jóvenes
Presenta: CEF - Comité por la Alianza de Trabajadores y jóvenes

Local de Parados
Plaza de San Juan (Leioa)

Manifestacions i reunions contra la reforma Escrivá...

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la rebs, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta